

ски-тъ пушки на Синоръ Густава. *Л. Д. 1875 144.* Свирни и пѣсни ще счатъ, хоро отъ момчета, певѣсти и моми ще играятъ до мръжноване. *Ч. 94.* Тамъ сладкогласный ликъ еси Българскій Ексархъ да живѣй. *Л. Д. 1875 р. 122.* Завчасъ сичко млъкнѣ; мкнѣ церковно пѣниѣ. *Р. 74.* Тамъ погледна на долѣ и видѣ Пайера въ една дълбочина отъ четири метра да висп, а отъ джно-то на дунка-та ечеше жалостния гласъ на матрозинѣ-тъ Церлиновиче. *Л. Д. 1876 р. 140.* Дружина-та са скарала съ него, ножове-тъ ѣкнали (звякнули). *ib. 1875 р. 154.* Куфаръ чюпрази нчяхъ. *Ч. 302.* 2) отзовусъ: Радость-та за тѣхно-то увѣичано патешествие ѣкна по сичкия свѣтъ. *Л. Д. 1875 р. 19.* **Їкнѣ** *м.* *дл.* распрашиваю: Не ся уморявайте да имъ (на дѣца-та) приказвате колко-то и да вы екнѣтъ и запытвать. *Л. Д. 1872 р. 152.* За дѣте-то сега е всичко ново, всичко му влиза въ очи и го кара да екне и да запытва. *ib. 134.* Азъ некамъ да пораскажѣ нѣщо на тил, кои-то обычатъ да екнѣтъ и да ся учятъ. *ib. 97.* (Ср. замкнѣ.)

Екмекчи-башѣ (*ekmekdji s. t. Boulanger; екмекчи Буд. и bâch subs. t. Tête. chef*) с. м. Заповѣдникъ на хлѣбопродавцы. *Званіе турецкаго сановника по Манассѣйской летописи. Гл 265.*

Економѣсть с. м. (*син. пресмѣтачъ*) економистъ. Освѣнъ това ние трѣбва да бѣдемъ и добри пресмѣтачи економисти. *Л. Д. 1875 р. 83.*

Ексикъ* (*eksik s. t. 1. Deficit, défaut manque 2. Moins.*) нескл. недостающій, испорченный: Че си била механѣйка. Ексикъ вино продавала И водица придавала. *М. 49.* Че си чуждо работила, Ексикъ ока доходила, Твое не си придавала. *М. 49.* Господъ му прати слави пилци, Слави пилци размешани, Да му пеятъ на башчата. До две му су пилци ексикъ. *В. 333.* „Ето, ефендимъ, парите!“—„Хемъ да не са иксикъ, че за едното двѣ ще зема“. *Ст. 43.* Сите делии—конѣи седлаат—Еден ѣ ексик, Турче кодка-бей. *Пс. 9—10 р. 96.* Вмѣсто цѣлнѣ награда заплащамъ трудовѣ имъ съ калпави и ексиды пары (на селяны-ты). *Л. Д. 1869 р. 200.*

Екташеъ* (*aiāqtāch s. t. Compagnon de route*) с. м. (*син. другаръ*) товарищъ: Прикаралу са е едноашъ Ивану му, та тоартигува рану въ понѣдельникъ вутрина съ другарѣ нѣе си да поатюва и друмува; та че зарочалъ женену си, въ Нидѣля вечеръ; да гу вдигне рану въ понѣдельникъ вутрина, да си не ходатъ екташенѣ му та да остане той самичекъ.—Сабудилъ са е Иванъ и видѣлъ че са е бѣлу соавналу и екташенѣ му са отишли. *Ч. 256.* Варвялъ колко варвялъ дошнелъ до наа гора, дену го е билъ чякалъ Милинъ войвода, чи нестигналъ още ноегови-нѣе екташе. *Ч. 256.*